

[Formanden.]

„Vil ministeren overveje en nyordning af de retspsykiatriske undersøgelser, således at disse enten henlægges til en uafhængig institution uden nogen som helst tilknytning til politi, fængselsvæsen eller anklagemyndighed eller foretages af psykiatere, der antages i hvert enkelt tilfælde?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Medlem af folketinget Peter Larsen har meddelt mig, at han ønsker til landbrugsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Agter ministeren at fremsætte forslag til en ny grundforbedringslov i dette folketingsår?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om indfødsrets meddelelse*.

Nærværende lovforslag er udarbejdet efter samme retningslinjer som de senest vedtagne indfødsretslove; forslaget omfatter 112 personer, der søger dansk indfødsret ved naturalisation. Der er ikke fremkommet ansøgninger fra personer, der på grund af bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946 har været udelukket fra automatisk at erhverve dansk indfødsret, om at blive stillet, som om 1946-loven ikke havde eksisteret for deres vedkommende.

Da der til stadighed kommer nye sager fra de lokale myndigheder, håber jeg, at der ved ændringsforslag kan optages yderligere et antal personer, hvis ansøgninger bliver færdigekspederet, mens lovforslaget er til behandling i tinget.

I øvrigt kan jeg oplyse, at der ved de to tidligere i dette folketingsår gennemførte love om indfødsrets meddelelse er meddelt indfødsret til i alt 394 personer, og ved de i folketingsåret 1963-64 gennemførte love er meddelt indfødsret til i alt 675 personer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovfors-

slaget til det høje folketings velvillige behandling.

Socialministeren (Bundvad): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om forsorgen for åndssvage og andre særlig svagt begavede. (Udskydelse af revisionen af bestemmelserne om sterilisation af åndssvage)*.

Forslaget går alene ud på endnu en gang at udskyde revisionen af de regler om sterilisation af åndssvage, som fandtes i den tidligere åndssvage lov fra 1934, og som blev bibeholdt ved den nye åndssvage lov af 1959. Det foreslås, at disse bestemmelser forbliver gældende endnu et stykke tid, indtil der, måske allerede i næste folketings-samling, kan vedtages en lov om fælles regler for al sterilisation.

I åndssvage loven af 1959 bestemtes det, at sterilisationsbestemmelserne skulle optages til revision i folketingsåret 1962-63, idet man gik ud fra, at den da lige nedsatte sterilisationskommission ville have afsluttet sit arbejde til den tid.

Dette blev imidlertid ikke tilfældet. Ved lov nr. 40 af 15. februar 1963 blev revisionen af åndssvage lovens bestemmelser derfor udskudt til indeværende folketingsår, og først sidste sommer afgav kommissionen betænkning indeholdende udkast til lov om sterilisation og kastration.

Den højtærede justitsminister har imidlertid ønsket at undersøge forskellige spørgsmål, inden der fremsættes forslag til en almindelig lov om sterilisation og kastration, og lovforslag herom kan derfor ikke ventes fremsat i dette folketingsår. Da jeg ikke har fundet tilstrækkeligt grundlag for på nuværende tidspunkt at fremsætte et specielt forslag til ændrede regler med hensyn til sterilisation af åndssvage, foreslår jeg derfor den i åndssvage loven påbudte revision udskudt.

Idet jeg med hensyn til indholdet af de gældende regler om sterilisation af åndssvage henviser til loven af 1934, §§ 6-9, og de bemærkninger, der medfulgte forslaget til loven af 15. marts 1963 (Folketingstidende 1962-63, tillæg A. sp. 485), og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til det nu fremsatte lovforslag, tillader jeg mig at henstille til det høje ting, at lovforslaget

[Socialministeren.]

må blive gjort til genstand for en velvillig behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte forslag til lov om projektering m. v. af en nord-sydgående motorvej i Jylland med forskellige tilsluttende vejforbindelser.

Motorvejen op igennem Jylland hører til de meget store investeringer, hvis man vil betragte den som et enkelt arbejde. Med priser fra 1960 var hele strækningen fra den tyske grænse til Limfjordens nordre side anslået til ca. 1.120 mill. kr. Imidlertid kan hele dette anlæg jo ikke udføres på én gang, og motorvejens anlæg må ses på baggrund af de ellers betydelige vejarbejder, der måtte udføres på vedkommende hovedlandeveisstrækninger. Alligevel er det naturligt, at dette projekt i vejplanlægningen må vurderes i sin helhed og har måttet underkastes en omfattende prøvelse fra ministeriets side — jeg kan her særlig henvide til vejdirektoratets omfattende rapport fra 1962. Det er ligeledes helt naturligt, at sagen har vakt betydelig interesse hos offentligheden, særlig i Jylland. Forskellige synspunkter var allerede fremført offentligt, inden vejdirektoratet udarbejdede rapporten, hvilket gjorde det naturligt i undersøgelsen at inddrage en række alternativer til linjeføringen, herunder den af professor Humlum foreslåede linje. Man kan vist sige, at der ikke siden er fremkommet tanker på dette felt, der principielt opstiller nye alternativer. Som det vil være de ærede medlemmer bekendt, blev rapporten offentliggjort og rundsendt til amts- og bykommuner i hele Jylland. Det er i en sådan sag efter ministeriets opfattelse betydningsfuldt, at såvel offentligheden som de forskellige lokale myndigheder i god tid får lejlighed til at gøre rede for deres opfattelse og interesser.

Desværre er det jo således, at der ikke kan siges at være enighed om den rette løsning af denne opgave inden for hele det jyske område.

Det er vel naturligt, at der i de længere fra østkysten beliggende områder umiddelbart er sympati for at få motorvejen mere mod vest, men det gælder i denne sag ikke så meget blot følelser som en nøgtern vurde-

ring af de forskellige interessers økonomiske og trafikale styrke. Det må dog være en fælles interesse for hele Jylland, at motorvejsnettet kan udstrækkes også til Jylland, og så må man finde sig i, at de mindre betydelige interesser i linjens placering viger for de større. Desværre tror jeg, det i denne sag kan blive vanskeligt at nå til en afgørelse, der forener de forskellige synspunkter, f. eks. et kompromis, der i princippet lægger linjen midt mellem de forskellige forslag. Det er sjældent behageligt at sætte sig mellem to stole, og i denne sag kan en sådan kompromisløsning blive særdeles kostbar og u hensigtsmæssig for udviklingen af trafikforholdene i Jylland.

Det var måske ønskeligt, om man kunne se tiden an i håbet om større almindelig tilslutning til motorvejslinjen, måske når større afklaring er nået med hensyn til mål og virkemuligheder for en mere konkret landsplanpolitik. Imidlertid tillader forholdene ikke dette. Trafikudviklingen i Jylland er blevet så stærk, at navnlig den mest trafikerede nord-sydgående hovedforbindelse, hovedlandevej A 10, allerede i dag på mange strækninger er utilfredsstillende. Disse forhold vil med den fortsatte trafikstigning, vi må forudse, hurtigt forværres. Jeg tror ikke, nogen anden gennemgående fjerntrafikåre i Jylland frembyder så mange trafikalt og sikkerhedsmæssigt utilfredsstillende strækninger som netop hovedlandevej A 10. Der til kommer, at det efter min opfattelse er påkrævet at have de vigtigste jyske trafikforbindelser til og fra Lille-Bælt forbedret ganske væsentligt, forinden en kommende Store-Bæltbro tages i brug. Det er også meget væsentligt for fremme af by- og egnsplanerne i de pågældende egne, at motorvejens linjeføring snarest kan fastlægges. Jeg mener derfor, at meget stærke grunde taler for, at vi nu tager principiel stilling til dette spørgsmål.

I denne forbindelse vil jeg fremhæve, at spørgsmålet om den jyske motorvej ikke kan betragtes isoleret. Der må tages hensyn til forbindelser med motorvejsnettet på øerne og, som jeg nævnte, til en kommende Store-Bæltbro; dette er vel en selvfølge. Men hvad jeg særlig vil fremhæve, er samspillet med det øvrige jyske vejnet, først og fremmest hovedlandeveisnettet. Vi kan økonomisk ikke overkomme at bygge egent-